

РЕШЕНИЕ

№ 3069

гр. София, 13.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 01.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1303** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от Л. Ц. Г. с ЕГН [ЕГН] срещу твърдян мълчалив отказ на Директор на Дирекция СП - Л., по заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. Отправя се искане към съда да отмени мълчаливия отказ.

В с.з. страните, редовно призовани, чрез процесуални представители, пѣддържат направените искания в жалбата, респ. в отговора към нея.
Представител на СГП не се явява.

По фактите.

С посоченото заявление, - стр. 10 от делото, жалбоподателката е поискала на осн. пар.7, ал.1 от ПЗР на ЗХУ да ѝ бъде изплатена, считано от 01.01.2019г. , полагащата ѝ се месечна финансова подкрепа по чл.70 от ЗХУ, без изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20 от ЗХУ и съобразно степента на трайна неработоспособност, въз основа на която до 31.12.2018г. и е изплащана пожизнено отпуснатата социална пенсия за инвалидност.

На 06.12.2019г. е издадена Заповед No ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г. Във връзка с подадено заявление вх. NoЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/28.02.2019г. С която и на основание пар.6, ал.2 вр. С чл.70 ЗХУе отпусната месечна финансова подкрепа по чл.70, ал.1 от ЗХУ. Тази заповед е атакувана пред съда и е Образувано адм.д. No 1907/20г., които към момента на произнасяне на настоящия съдебен състав е висящо.

Видно от находящата се на л.65 от делото Заповед No 130 от 28.02.2020 г. на Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л. е била издадена във връзка с приложението на осн. пар.7, ал.1 от ПЗР на ЗХУ.

С жалба вх. No2203-94Л-00-2434/13.12.2019г. Г. е атакувала пред Директора на регионална дирекция за социално подпомагане С. град, мълчаливия отказ на Директора на Дирекция “СП” Л. във връзка със заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. Отделно от това е образувано и адм.д. No1303/20г. По описа на АССГ в което жалбоподателката е обжалвала Заповед No 130 от 28.02.2020 г. на Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л., Заповед No ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/И/03.01.2020 г. Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л. и Заповед No ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019 г. Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л.. С определение от 16.09.2020г., като е приел, че видно от Решение No22-РД06-0034/20.02.2020 г., с което е отменена Заповед No No ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/И/03.01.2020 г. Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л., с която е изменена Заповед No ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019 г. Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л., и поради отмяна на обжалвания административен акт-Заповед No No ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/И/03.01.2020 г., не е налице правен интерес от оспорването. Т.е. в случая е налице хипотезата на чл.159, т.4 АПК и е прекратил производството по двете, като е оставил за разглеждане пред себе си Заповед No 130 от 28.02.2020 г. на Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“- Л.

С протоколно определение № 8153/27.10.2020г., постановено по адм. дело № 1303/2020г. по описа на Административен съд – София град, с което на основание чл. 159, т. 4 от АПК е оставена без разглеждане жалбата й срещу мълчалив отказ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. по заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г., и производството по делото е прекратено.

С определение от 21.01.2021г. Състав на ВАС е отменил определение № 8153/27.10.2020г., постановено по адм. дело № 1303/2020г. по описа на Административен съд – София град и делото върнато на същия съд и съдебен състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

При повторното разглеждане на делото пред АССГ не са били правени нови доказателствени и процесуални искания.

От правна страна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е мълчалив отказ. Непроизнасянето на сезирания административен орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за прилагането на фикцията, уредена в чл.58 ал.1 от АПК, че произнасянето в срок се счита за мълчалив отказ, подлежащ на обжалване. Мълчалив отказ е налице тогава, когато органът е сезиран и има задължение да се произнесе по направеното искане, понеже само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и

непроизнасяне на органа в определения срок. По аналогия с изричния административен акт, който следва да е издаден от компетентен орган, за да произведе правни последици, приравненият на него мълчалив отказ трябва да бъде свързан с произнасяне на овластения по закон административен орган. В настоящия казус жалбата допустима, като подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок, а разгледана по същество, същата е основателна.

С подаденото от жалбоподателката Г. заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. Същата е поискала на осн. пар.7, ал.1 от ПЗР на ЗХУ да ѝ бъде изплатена, считано от 01.01.2019г. , полагащата ѝ се месечна финансова подкрепа по чл.70 от ЗХУ, без изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20 от ЗХУ и съобразно степента на трайна неработоспособност, въз основа на която до 31.12.2018г. и е изплащана пожизнено отпуснатата социална пенсия за инвалидност. Това заявление има характер на заявление за започване на административно производство и по него административния орган е дължал произнасяне. Касае се за искане за издаване на индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 от АПК. По отношение на него следователно намират приложение правилата за издаване на индивидуални административни актове по АПК и редът за административно и съдебно оспорване.

Срокът за произнасяне по заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. започва да тече от крайната дата, на която е следвало да се произнесе органа. Съгласно текста на чл.58, ал.1 от АПК, произнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. В случая приложение намира чл.65, ал.1 от ППЗХУ, съгласно който в 10-дневен срок от изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите директорът на дирекция "Социално подпомагане" или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане на финансовата подкрепа по чл. 69, т. 1 или по чл. 72, т. 5 от Закона за хората с увреждания съгласно заключенията в оценката. Съгласно пар.7, ал.1 от ПЗР на ЗХУ, пък в хипотезата в която е поискано със заявлението издаване на процесната заповед такава оценка не се изисква.

Следва да се има предвид, че съгласно чл. 25, ал. 5 от ЗХУ заповедите по ал. 1 и направленията по ал. 2 може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В АПК или в ЗХУ не е предвидено друго, а редът за обжалване по чл. 13, ал. 5 от Закона за социално подпомагане, не може да бъде приложен субсидиарно или по аналогия - в т.см. Определение No 11567/14.09.2020г. По адм.д. No 8028/20г. На ВАС. Ето защо следва да се приеме, че с подаването на жалба вх. No2203-941-00-2434/13.12.2019г. С която жалбоподателката е атакувала пред Директора на регионална дирекция за социално подпомагане С. град, мълчаливия отказ на Директора на Дирекция "СП" Л. във връзка със заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г., същата е спазила срока за обжалване на мълчалив отказ, респективно, произнасянето на органа в така посочения срок е довело до редовното сезиране на съда по настоящата жалба.

Установи се по делото, че в заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. жалбоподателката е поискала на основание §.7, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за хората с увреждания (ПЗР на ЗХУ) да ѝ бъде отпусната и изплатена, считано от 01.01.2019г., полагащата ѝ се месечна финансова подкрепа по чл.70 от ЗХУ, без изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20 от ЗХУ и съобразно степента на трайна неработоспособност, въз основа на която до 31.12.2018г. ѝ е изплащана пожизнено отпуснатата социална пенсия за инвалидност –

90,6 %.

В същото заявление, при изложени доводи за наличие на пожизнено определени 90,6 % трайна загуба на работоспособност за целите на социалното подпомагане, оспорващата предявява претенция за изплащане, считано от 01.03.2013г. на спрени месечни добавки за социална интеграция по чл. 25, чл. 29 и чл. 30 от ППЗИХУ (отм.).

В законоустановения срок няма издаден индивидуален административен акт по горесцитираното заявление. По жалба вх. № 2203-94Л-002434/13.12.2019г. на Л. Г., с писмо изх. № 22-94Л-00-0004/03.01.2020г., За директор на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град, уведомява оспорващата, че исканата месечна финансова подкрепа за месец януари 2019г. на основание §.7, ал.1 ПЗР на ЗХУ, във вр. с чл. 70 от ЗХУ, ще ѝ бъде отпусната с нова заповед по повод жалбата ѝ срещу Заповед № № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

По второто искане от заявлението, в частта на претенцията относно спрени от 01.03.2013г. месечни добавки за социална интеграция по чл. 25, чл. 29 и чл. 30 от ППЗИХУ (отм.) е постановен отказ.

Предвид изложеното, основателни са възраженията на оспорващата за несъответствие между предмета на депозирания от нея заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. и впоследствие издаденото Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г. от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

Горната заповед е издадена в различно производство по реда на §.6, ал.2, във връзка с чл.70 ЗХУ и чл. 72, т.2-5 ЗХУ и въз основа на предходно заявление вх. № ЗХУ – ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП от 28.02.2019г., поради което следва да се приеме, че искането на жалбоподателката не е било удовлетворено от страна на административния орган по искането по заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. за финансова подкрепа по §.7, ал.1 ПЗР на ЗХУ, във вр. с чл. 70 от ЗХУ. От органа не са изложени фактически или правни съображения по прилагането на разпоредбата на § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗХУ, от която черпи аргументите си жалбоподателката. Липсата на мотиви пречатства възможността за съдебен контрол, поради което е налице процесуално нарушение водещо до незаконосъобразност в смисъла твърдяно от жалбоподателката. Следва да се има предвид, че в Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г. липсва произнасяне относно втората претенция на оспорващата от заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. В тази част искането до административния орган, респ. неговият мълчалив отказ касаят месечни добавки за социална интеграция за минал период – считано от 01.03.2013г., а не периода за който се отнася заповедта. Поради това и произнасянето на органа след срока не представлява по съдържанието си позитивно волеизявление, имплицитно съдържашо и оттегляне на отказа, с който е отречено мълчаливо правото на финансова подкрепа и месечни добавки за социална интеграция по чл. 25, чл. 29 и чл. 30 от ППЗИХУ (отм.).

Изложеното мотивира съда да приеме, че е налице мълчалив отказ, като по отношение на частта в която органът се е произнасял частично със Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г., то липсва идентитет между обективизираните искания по заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. и издадената Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., предмет на съдебен контрол за законосъобразност по адм. дело №

1907/2020г. по описа на Административен съд – София град. По изложените съображения жалбата на Л. Г. срещу мълчалив отказ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. по заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г., е допустима, а разгледана по същество и основателна, поради което и следва да бъде уважена.

В конкретния случай, макар да е бил надлежно сезиран посредством подаденото от жалбоподателката искане заявление и да е компетентен да се произнесе по така подаденото искане, административния орган не се е произнесъл в законоустановения срок. Същевременно този административен орган дължи изрично произнасяне и следва да издаде искания административен акт, тъй като е единствено компетентният административен орган, който законосъобразно би могъл да издаде искания акт или мотивирано и изрично да откаже издаването на същия с нарочен акт.

Това от своя страна предполага връщане на преписката на административния орган, който при новото произнасяне следва да съобрази предмета на депозираното от Г. заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. и впоследствие издаденото Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/06.12.2019г. от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. От гледна точка на искането й обективизирано в заявление вх. № 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г., в което жалбоподателката е поискала на основание §.7, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за хората с увреждания (ПЗР на ЗХУ) да й бъде отпусната и изплатена, считано от 01.01.2019г., полагащата й се месечна финансова подкрепа по чл.70 от ЗХУ, без изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20 от ЗХУ и съобразно степента на трайна неработоспособност, въз основа на която до 31.12.2018г. й е изплащана пожизнено отпуснатата социална пенсия за инвалидност – 90, 6 %.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Ц. Г. с ЕГН [ЕГН] мълчалив отказ на Директор на Дирекция СП - Л., по заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. и ВРЪЩА преписка по заявление вх. No 2203-941-00-2133 от 06.11.2019г. на Директор на Дирекция СП – Л., в месечен срок от влизане на съдебното решение в сила да се произнесе с нарочен акт, съобразно дадените с настоящото решение указания.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: